

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, 2013. április 17. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t :

A szolgálat alól hat napot meghaladó ideiglenes kibúvás büntette miatt **a vádlott** ellen folyamatban lévő büntető ügyben a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2012. szeptember 5. napján kihirdetett Kb.I.63/2011/44. számú ítéletét **megváltoztatja.**

A vádlottal szemben a szabadságvesztés büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezéseket mellőzi, egyúttal a lefokozást önálló katonai büntetésként tekinti kiszabottnak.

Egyebekben az első fokú ítéletet helybenhagyja.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2012. szeptember 5. napján kihirdetett Kb.I.63/2011/44. számú ítéletével a vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk.346.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő szolgálat alól hat napot meghaladó ideiglenes kibúvás büntetében, ezért 6 hónapi fogházbüntetésre, valamint lefokozásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 2 évi próbaidőre felfüggesztette. Az eljárás során felmerült 443.157 ft büntügyi költségből a vádlottat 200.000 ft megfizetésére kötelezte, míg a fennmaradó 243.157 ft költséggel kapcsolatban megállapította, hogy azt az állam viseli.

A tárgyaláson a katonai ügyész a kihirdetett ítéletet tudomásul vette. A vádlott irányának megjelölése nélkül jelentett be fellebbezést. A védő elsődlegesen felmentésért, másodsorban enyhítésért fellebbezett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.1034/2012/1. számú átiratában az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

A védő a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsánál előterjesztett beadványában az ügynek tárgyalásra történő kitűzését kérte, azért, hogy a másodfokú bíróság annak keretében a vádlottat meghallgassa. Egyben megindokolta fellebbezését, mely szerint a vádlott jelenleg is betegállományban van, tehát korábban is indokoltan maradt távol alakulatától. Csupán egy adminisztrációs hibát követett el, de célzatos bűncselekményt nem. Családi körülményei miatt - a cselekmény idején - pszichés problémák jelentkeztek nála, enervált, közömbös lett, emiatt is következett be a cselekmény, de a tünetek miatt őt kezelés alá vonták. Ezen okokra figyelemmel elsődlegesen bűncselekmény hiányában történő felmentésére, másodsorban pénzbüntetés kiszabására tett indítványt.

A védő a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében, a felmentés és enyhítés érdekében bejelentett fellebbezését kizárólag enyhítés érdekében tartotta fenn.

Kifejtette azon álláspontját, hogy a tényállás helytálló, az másodfokon nem is támadható. Utalt azonban arra, hogy védenca nem a tényállásban megjelölt időben, de egyébként hosszú időn át betegállományban volt. Megállapítható továbbá, hogy három évig volt szerződéses katona, illetve leszerelése óta már két és fél év eltelt. Az időmúlás tehát olyan jelentős, hogy az elévülési időt megközelíti, és semmiféle érdek nem fűződik a szigorú megbüntetéséhez. Jelenleg alkalmi munkákból él, jövedelme van, ezért vele szemben egy pénzbüntetés, vagy akár próbára bocsátás is alkalmazható.

A vádlott az utolsó szó jogán csatlakozott a védője által előadottakhoz.

A vádlott és védője által bejelentett fellebbezések folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be.348.§ (1) bekezdésében foglalt alapján teljes terjedelmében felülbírálta.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság tárgyalása során az eljárási szabályokat betartotta. A tényállást mérlegelési jogkörében állapította meg. Ennek során a szükséges bizonyítást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte, és indokolási kötelezettségének is eleget tett. A vádlott a tárgyaláson nem kívánt vallomást tenni. A nyomozás során tagadta a terhére rótt bűncselekmény elkövetését és védekezést terjesztett elő. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a vádlott védekezésével szemben a tényállást a tárgyaláson kihallgatott tanúk vallomása, a rendelkezésre álló okirati bizonyítékok, valamint az x igazságügyi elmeorvos szakértők véleményével szemben y igazságügyi elmeorvos szakértők, és pszichológus szakértő, valamint az ETT Egészségügyi Területen Működő Igazságügyi Szakértői Testület által kijelölt eseti bizottság véleménye alapján állapította meg. Az elsőfokú katonai tanács ítélete 2. oldal utolsó bekezdésétől a 6. oldal 3. bekezdéséig értékelte az általa megismert bizonyítékokat és logikus, meggyőző magyarázatát adta annak, hogy miért nem a vádlotti védekezést fogadta el a tényállás alapjául.

Megállapítható azonban, hogy bár az elsőfokú bíróság ítélete indokolásában kellő részletességgel idézte az értékelt elmeorvos szakértői véleményeket, azonban a tényállás nem tartalmazza azok lényeges megállapításait. Ezért a másodfokú bíróság a Be.352.§ (1) bekezdés a) pontja alapján a történeti tényállást annyiban egészíti ki, hogy: „A vádlott nem elmebeteg, gyengeelméjűségben, tudatzavarban, személyiségzavarban, szellemi leépülésben nem szenved, a vád szerinti cselekmény elkövetésekor sem szenvedett az elmeműködés olyan kóros állapotában, mely képtelenné tette, vagy korlátozta volna abban, hogy cselekménye következményeit felismerje, vagy e felismerésnek megfelelően cselekedjék. A vádlottnál a kérdéses időben megállapított szorongás, illetve a véleményezett akut stressz reakció beszámítási képességet érintő tényezőként nem értékelhető.” Ezen túlmenően a rendelkezésre álló iratok alapján az ítéltábla katonai tanácsa a tényállást kiegészíti még azzal, hogy: „A vádlott egyébként a kérdéses időben a tényállásban megjelölt időtartamokon kívül többször állt gyógykezelés alatt.”

Az elsőfokú bíróság által megállapított és a másodfokú bíróság által ekként kiegészített tényállás már mindenben mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta.

Az irányadó tényállás alapján a katonai tanács okszerűen vont le következtetést a vádlott bűnösségére, és helyes a cselekmény jogi minősítése is. Nem tévedett a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa, amikor a vádlott bűnösségét a Btk.346.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő szolgálat alól hat napot meghaladó, ideiglenes kibúvás büntetében állapította meg.

A vádlottnak és védőjének az enyhítésre irányuló fellebbezése a következők szerint alapos.

Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan sorolta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető enyhítő és súlyosító körülményeket. Megállapítható azonban, hogy a másodfokú eljárásban további jelentős időmúlás következett be, melyre figyelemmel az eddig büntetlen, már szolgálati viszonyban nem álló vádlottal szemben szükségtelen a törvény szigorát alkalmazni. Ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és a vádlottal szemben a szabadságvesztés büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezéseket mellőzte, egyúttal a lefokozást önálló katonai büntetésként tekinti kiszabottnak. A Btk.131.§ (1) és (2) bekezdése alapján nem kétséges, hogy a vádlott magatartásával méltatlanná vált arra, hogy rendfokozatot viseljen, azonban az önálló katonai büntetésen túl (Btk.129/A (1) bekezdés a/ pontja) más büntetés alkalmazása már szükségtelen vele szemben.

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa - helyes indokai alapján - helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be.372.§ (1) és (2) bekezdésein alapszik.

Budapest, 2013. április 17.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk. a tanács elnöke, Dr. Mészáros László hb. ezredes sk. előadó bíró, Dr. Török Zsolt hb. ezredes sk. bíró

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete a rendelkező részben írt változtatással jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2013. április 17.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Tóth Mihályné
tisztviselő